

S I N T Î N Ț A C I V I L Ț A N R . ...

Ședința publică din .... noiembrie 2011

Președinte : .....

Grefier .....

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC x SRL împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Arad, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal se prezintă reprezentanta reclamantei avocat ..... din Baroul Arad și reprezentanta pârâtelor - consilier juridic .....

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu 8 lei taxă judiciară de timbru și .... lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei, după care, se constată deus la dosar răspunsul experte i la obiecțiuni conform dispozițiilor încheierii de la termenul anterior, din care cate un exemplar se comunică reprezentantelor părților.

Reprezentanta reclamantei solicită instanței să dispună lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a avea posibilitatea să studieze răspunsul la obiecțiuni, când reprezentanta pârâtelor nu se opune.

După reluarea cauzei, reprezentanta pârâtelor depune la dosar note de ședință raportat la concluziile raportului de expertiză, comunică un exemplar reprezentantei reclamantei.

Reprezentanta reclamantei cere să fie lăsată cauza la a treia strigare, pentru a pune concluzii în cauză avocatul ..., care este în drum spre Arad dinspre Timișoara, la solicitarea părții pe care o reprezintă, când reprezentanta pârâtelor se opune, cauza fiind luată la a doua strigare a listei, instanța respingând această cerere care este lipsită de orice temei legal fiind asigurată apărarea pentru reclamantă.

Reprezentanta pârâtelor solicită acordarea unui termen pentru a formula concluzii scrise, nu este în măsură să indice un temei de drept care să îi susțină solicitarea, astfel că instanța respinge cererea.

La solicitarea instanței, reprezentantele părților arată că nu înțeleg să solicite o expertiză contrarie, astfel că, nemaifiind formulate cereri și considerând cauza în stare de soluționare, instanța acordă cuvântul în fond, pe parcursul dezbaterilor venind la cauză și domnul avocat ... în reprezentarea reclamantei, însă acesta nefiind în măsură să prezinte delegația de substituție se lasă cauza 10 minute pentru îndreptarea acestei neregularități.

După reluarea cauzei, reprezentantul reclamantei avocat ... depune la dosar delegație de substituție.

Reprezentanta pârâtei susține cererea de anulare a expertizei, iar reprezentantul reclamantei solicită respingerea acestei cereri.

Instanța respinge ca vădit nefondată cererea de anulare a expertizei, intrucat din încheierea dată în ședința publică din ... mai 2011 rezultă fara nici un dubiu că instanța a încuviințat o probă științifică în specialitatea fiscală.

Nemaifiind formulate alte cereri, instanța acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea acțiunii cu cheltuieli de judecată constând în onorariu pentru expert și taxe judiciare de timbru.

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea acțiunii pe calea inadmisibilității - actul contestat nefiind un act administrativ fiscal.

T r i b u n a l u l

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță la data de .... martie 2011, reclamanta SC x SRL Arad a chemat în judecată pe pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul DGFP a Județului Arad, solicitând instanței să anuleze decizia privind soluționarea contestației nr. .../20.12.2010 emisă de Biroul Soluționare Contestații din cadrul pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../23.09.2010 și raportul de inspecție fiscală nr. .../2010 emise de pârâta Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul DGFP a Județului Arad, cu cheltuieli de judecată, arătând în motivare ca decizia impunere nu a fost motivată într-o măsură suficientă, iar pe de altă parte operațiunile pentru care a fost ajustată TVA nu se încadrează în categoria bunurilor de capital cum rezultă din analiza art. 149 alin. 1 Cod fiscal, raportat la art. 125¹ alin. 1 pct. 3 din același cod, așa încât se impune concluzia cu necesitate că un anumit bun are calitatea de activ corporal fix exclusiv în situația în care este deținut spre a fi utilizat în producția sau livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii pentru a fi închiriat terților sau pentru scopuri administrative, pe această linie de idei a arătat că în toate cazurile societatea reclamantă a avut calitatea de antreprenor general al proiectelor de investiții pentru beneficiar în condițiile în care toate lucrările executate au avut la bază convențiile încheiate cu aceștia, în orice caz, reaua credință a organului de control rezidă și din aceea că invocă contractele pentru dovedi transferul cu titlu gratuit a construcțiilor, dar pe de altă parte, nu recunoaște calitatea ce revine fiecărei părți înscrise în autorizația de construire și care calitate reiese fără îndoială din contracte, nici art. 129 alin. 4 din Legea nr. 571-2003 nu ar avea cum să fie aplicat de vreme ce privește exclusiv bunuri mobile după cum și art. 29 alin. 3 din aceeași lege are ca ipoteză de aplicare exproprierile, ipoteză ce nu se relevă în cauză, în consecință, rezultă limpede că în toate situațiile bunurile, nu au fost deținute de reclamantă în alt scop decât predarea lor la finalizarea lucrărilor către beneficiar, iar pe de altă parte, independent de cele arătate deja, calculul din cadrul actelor atacate este eronat datorită faptului că nu toate facturile luate considerare se referă la lucrări ce privesc rețeaua de canalizare, în drept invocându-se dispozițiile art. 218 Cod procedură fiscală raportat la art. 10 din Legea nr. 554/2004 și textele legale invocate în motivarea acțiunii.

Prin întâmpinare parata Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad a solicitat respingerea acțiunii arătând în motivare în principal că petitul care vizează și raportul de inspecție fiscală este inadmisibil deoarece acesta nu este un act administrativ în sensul legii, iar privitor la fondul cauzei, a arătat că decizia de impunere a fost motivată într-o măsură suficientă, iar sub un alt aspect, din documente rezultă că reclamanta a preluat operațiunile de construire a accesului rutier și pietonal extindere a rețelei de distribuție

gaze naturale și investițiilor privind sistemul de alimentare cu apă și canalizare pentru magazinele p, ulterior finalizării operațiunilor mai sus enumerate, accesul rutier și pietonal și rețeaua de distribuție menționată, fiind puse la dispoziția Municipiului Fălticeni, a societății E. On Gaz Distribuție, respectiv a localităților în care s-au realizat investițiile privind sistemul de alimentare cu apă și canalizare, reclamanta deducând TVA aferentă acestor utilități, prin urmare, referitor la susținerile reclamantei potrivit cărora operațiunile pentru care a fost ajustată TVA nu s-ar încadra în categoria bunurilor de capital, consideră că în mod legal organele fiscale au făcut aplicarea art. 149 alin. 2 lit. b, art. 149 alin. 3 lit. b. art. 149 alin. 4 lit. d și art. 149 alin. 5 lit. c pct. 2 din Codul fiscal, procedând la ajustarea TVA în valoare egală cu TVA dedusă de societate în sumă totală de ... lei. referitor la capătul de cerere în conformitate cu care reclamanta a considerat că nu toate facturile se referă la lucrări ce privesc rețeaua publică de canalizare, consideră că nu s-au făcut dovezi concludente sub acest aspect și nu s-au depus înscrișuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală considerând în consecință că decizia de impunere a fost emisă în condițiile legii diipă cum este legală și temeinică și decizia emisă în soluționarea contestației.

Din actele și lucrările dosarului, instanța reține în fapt că în urma efectuării inspecției fiscale parțiale la societatea reclamantă de către inspectori ai Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, având ca obiectiv verificarea tematică a taxei pe valoare adăugată ca urmare a deconturilor privind TVA cu opțiuni de rambursare depuse de către aceasta ale cărei concluzii s-au concretizat în raportul de inspecție fiscală încheiat la ...09.2010, înregistrat la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. .../23.09.2010, și prin care au fost stabilite diferențe de obligații fiscale suplimentare în sarcina părții reclamante a fost emisă decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de inspecția fiscală nr. .../23.09.2010, prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei diferențe de obligații fiscale suplimentare și anume TVA suplimentară pentru perioada 01.07.2007 - 31.03.2010 în raport cu o bază impozabilă stabilită suplimentar de ... lei, rezultând un debit stabilit suplimentar în sumă de ... lei, la care se adaugă majorări de întârziere pentru perioada 25.12.2007 - 21.09.2010, în raport cu o bază impozabilă stabilită la cuantumul mai înainte enunțat privind debitul stabilit suplimentar, rezultând accesorii în cuantum de ... lei, stabilindu-se prin urmare un total de plată în sarcina reclamantei în cuantum de ... lei și întrucât reclamanta a fost nemulțumită de actul administrativ emis în sarcina sa a formulat contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad sub nr. .../04.11.2010, ce a fost soluționată prin decizia nr. .../20.12.2010 emisă de Biroul Soluționare Contestații din cadrul pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, prin care aceasta a fost respinsă, așa încât reclamanta a formulat acțiunea în contencios administrativ de față.

Acțiunea este întemeiată.

Este de precizat mai întâi că, în vederea soluționării pricinii, instanța nu va avea în vedere susținerile părții reclamante din cererea introductivă de instanța și prin care aceasta a criticat decizia de impunere sub aspectul nemotivării acesteia, însușindu-și sub acest aspect apărările pârâtei din întâmpinarea depusă la dosar în condițiile în care legiuitorul a înțeles să precizeze în mod expres acele elemente din conținutul actelor administrative fiscale a căror lipsă este sancționată cu nulitatea absolută a actelor, acestea fiind enumerate la art. 46 din Codul de procedură fiscală în consecință numai pentru lipsa numelui, prenumelui și calității persoanei împuternicite a organului fiscal, numelui și prenumelui ori denumirii contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei

împuternicite a organului fiscal, actul administrativ fiscal este lovit de nulitate absolută, vătămarea fiind prezumată, iar constatarea nulității putând fi efectuată și din oficiu, ceea ce este cazul în speță, fiind știut că pe de altă parte, potrivit art. 105 alin. 2 din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 2 alin. 3 din Codul de procedură fiscală actele administrative fiscale se vor declara nule numai dacă prin aceasta s-a pricinuit părții o vătămare ce nu se poate înlătura decât prin anularea lor, ceea ce iarăși nu este cazul în cauza de față unde o atare vătămare nu a fost dovedită de către reclamantă în ceea ce o privește.

Pe de altă parte, nu va fi primită nici apărarea pe care a făcut-o în principal și în conformitate cu care, în opinia sa, nu este admisibil a se ataca în contencios administrativ și raportul de inspecție fiscală pentru aceea că aceste act nu este un act administrativ fiscal în sensul legii deoarece în lumina dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 554/2004, actele și operațiunile administrative care au stat la baza emiterii unui act administrativ astfel cum acesta a fost definit la art. 2 alin. 1 lit. c) din lege, pot fi supuse controlului de legalitate al instanței de contencios administrativ odată cu actul final, (sens în care s-a pronunțat și Curtea de Apel București Secția de contencios administrativ și fiscal prin decizia ....¹ P.J.C.A.F. 2006). astfel încât în sensul în care judicios a arătat și reclamanta este admisibil a se solicita și anularea raportului menționat tocmai pentru aceea că s-a cerut expres și anularea actului de impunere privitor obligațiile suplimentare de plată ce au fost stabilite prin raportul atacat.

Astfel fiind, în ceea ce privește fondul pricinii, ședința publică din .... instanța a încuviințat efectuarea unei expertize fiscale având drept obiective: să se stabilească dacă operațiunile pentru care a fost ajustată TVA prin decizia de impunere contestată reprezintă sau nu bunuri de capital; dacă facturile de la pozițiile 2, 5, 6, 8, 9 și 18 din Anexa 6 la Raportul de inspecție fiscală privesc lucrări la sistemul public de alimentare cu apă și de canalizare și ce efect ar avea asupra obligațiilor de plată stabilite prin actele atacate înlăturarea de la calcul a acestor facturi; dacă facturile de la pozițiile 4, 10, 11, 12, 13 și 15 privesc în totalitate lucrări aferente rețelei publice de alimentare cu apă și canalizare, și dacă este cazul, ce efect ar avea asupra obligațiilor de plată stabilite prin actele atacate înlăturarea de la calcula a părții de sumă din facturile respective care nu au legătură cu rețeaua publică, evidențiindu-se prin concluziile acestei probe științifice redată în raportul de expertiză judiciară depus la dosarul cauzei că reclamanta a desfășurat operațiuni economice de esența prestărilor de servicii pentru care a fost remunerată, operațiuni care au fost desfășurate în baza unor contracte generale de antrepriză pentru un beneficiar (investitor) finalizate în obținerea unor mijloace fixe de natura bunurilor de capital, iar în cadrul contractului de antrepriză generală reclamanta a desfășurat operațiuni economice, în calitate de asociat, finalizate în obținerea unor bunuri de natura arătată, potrivit examinărilor documentelor explicitate detaliat în raportul de expertiză menționat a rezultat că facturile de la pozițiile 2, 5, 6, 8, 9 și 18 din anexa 6 la raportul de inspecție fiscală privesc lucrările la magazinele „P” prevăzute în contractul general de antrepriză menționat, decontarea valorilor lucrărilor prevăzute în contractul menționat s-a efectuat prin facturarea prețului contractului beneficiarului operațiune prin care reclamanta a colectat în condițiile prescrise de Codul fiscal, TVA-ului aferent, concluzionându-se fără niciun echivoc că înlăturarea de la calcul a acestor facturi, stabilite prin actele atacate, ar avea efect asupra rezultatelor indicatorilor economico financiari ai societății reclamante în sensul diminuării lor și ar conduce la o dublă impozitare a veniturilor societății, nu în ultimul rând, potrivit examinărilor documentelor explicitate în același capitol din raport la care s-a făcut referire

mai sus. s-a opimat că facturile de la pozițiile 4, 10, 11, 12, 13 și 15 din aceeași anexă a raportului menționat mai sus, privesc lucrările la aceleași magazine prevăzute în același contract evidențindu-se aceeași operațiune de decontare, iar înlăturarea de la calcul a acestor facturi ar conduce la același efect despre care s-a iacut vorbire mat înainte.

În cauză au fost formulate obiecțiuni de către reclamantă, potrivit scriptului de la fila .. dosar, aducându-se precizări suplimentare de către expertul contabil - consultant fiscal care a arătat fără niciun echivoc că bunurile de capital pentru care a fost ajustată TVA prin decizia de impunere contestată sunt bunuri ce aparțin beneficiarului, iar reclamanta a desfășurat operațiuni economice constând în prestări de servicii pentru care a și fost remunerată operațiuni desfășurate potrivit contractelor generale de antrepriză finalizate prin obținerea mijloacelor fixe de natura bunurilor de capital ce vor fi evidențiate în patrimoniul beneficiarului, conchizându-se în cele din urmă că din analizarea tuturor facturilor, situațiilor de lucrări, devizelor și a celorlalte documente financiar-contabile înregistrate în contabilitatea reclamantei rezultă fără niciun echivoc că valoarea lucrărilor a fost decontată prin facturarea prețului beneficiarului operațiune prin care reclamanta a colectat TVA-ul aferent în conformitate cu prevederile art. 140 alin. 1 din Codul fiscal, iar în 2007, s-a procedat la aplicarea dispozițiilor art. 160 alin. 1 lit. c din același cod, cu modificările și completările ulterioare, vizând operațiunea de taxare inversă, adică autolichidarea taxei.

Obiecțiuni s-au formulat în cauză și de către pârâtă, potrivit scriptului de la filele 9 1-94 dosar, formulându-se concluzii fără echivoc de către expertul consultant fiscal în sensul că, în conformitate cu prevederile art. 125¹ alin. 1 pct. 3 din Codul fiscal și față de documentele existente privitor la derularea operațiunilor comerciale, reclamanta nu a deținut active corporale fixe de natura celor menționate în actul de control pentru a fi puse la dispoziția beneficiarului care este îndrituit și obligat și la recepția, finală a obiectivelor la predarea acestora, conform situației de lucrări menționate în raportul de expertiză, și prin urmare amortizarea bunurilor intră în sarcina societății beneficiare, inclusiv eventuala ajustare a TVA, reiterând totodată concluziile exprimate dintr-unceput în raportul de expertiză și conchizând că dacă s-ar menține impozitarea suplimentară stabilită în urma expertizei fiscale reclamanta ar fi în situația în care și-ar evidenția de două ori TVA de plată aferentă facturilor pentru care s-a făcut ajustarea și anume prima dată s-a achitat la bugetul de stat în momentul facturării către beneficiar prin aplicarea cotei de TVA, iar a doua oară s-ar achita, aceeași taxă ca urmare a raportului de inspecție fiscală.

În conformitate cu prevederile art. 129 alin. 4 și 5 Cod procedură civilă, care se raportează la art. 28 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, instanța, din oficiu, a stabilit în ședința publică din 4 octombrie 2011 obligații suplimentare în sarcina expertei consultant fiscal în sensul ca aceasta să formuleze o concluzie finală privitoare la suma pe care aceasta consideră că o datorează reclamanta din decizia de impunere privind obligațiile de plată în situația în care există o obligație de plată, ce a fost redată potrivit scriptului depus la dosar în acest scop, statuându-se finalmente că reclamanta nu datorează TVA suplimentar stabilit prin decizia de impunere contestată și nici accesoriile aferente.

Pe de altă parte, este de observat că în cauza față de concluziile probei științifice ce a fost administrată pârâta nu a cerut efectuarea unei expertize contrarii în sensul prevederilor art. 212 Cod procedură civilă, deși aceasta a fost pusă, în discuție din oficiu, de către instanță, potrivit celor consemnate în practica sentinței de față și întrucât raportul de expertiză ce a fost efectuat pe parcursul judecății este pe deplin lămuritor în sensul prevederilor art. 201 Cod procedură civilă, iar concluziile acestei dovezi se coroborează cu celelalte înscrisuri probatorii de la dosarul cauzei și sunt fundamentate

legal în lumina dispozițiilor în materie la care reclamanta în mod corect a făcut referire în cererea introductivă de instanță, după cum apar ca fiind judicioase și aserțiunile cu valoare teoretică care au fost deja redată pe parcursul considerentelor sentinței de față în fapt.

În fine, cererea pârâtei privind anularea raportului de expertiză este vădit nefondată fiind tranșată potrivit celor consemnate în practica sentinței de față.

Pe cale de consecință, pentru toate considerentele expuse mai sus, văzând și dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța urmează să anuleze decizia privind soluționarea contestației nr. ..../20.12.2010 emisă de Biroul Soluționare Contestații din cadrul pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și să anuleze decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ..../23.09.2010 și raportul de inspecție fiscală nr. ..../23.09.2010 emise de pârâta Activitatea de Inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad

în baza art. 274 Cod procedură civilă, ca părți căzute în pretenții va obliga pe pârâte să plătească reclamantei .... lei, reprezentând cheltuieli de judecată justificate.

PENTRU ACESTE MOTIV ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta x SRL Arad, cu sediul în Arad ..... Arad împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, cu sediul în Arad .... și Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, cu sediul în Arad, ... județ Arad.

Anulează decizia privind soluționarea contestației nr. ..../20.12.2010 emisă de Biroul Soluționare Contestații din cadrul pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad.

Anulează decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ..../23.09.2010 și raportul de inspecție fiscală nr. ..../23.09.2010 emise de pârâta Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad.

Obligă pe pârâte să plătească reclamantei ..... lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare,

Pronunțată în ședința publică din 15 noiembrie 2011.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.